

землевладения и землепользования, что создает равные условия хозяйствования на разнокачественных землях. Платежи за землю должны стимулировать рациональное ее использование и охрану природного комплекса в целом. Введение платности землепользования и землевладения, изменения в структуре земельной собственности требуют изменения подхода к ведению государственного кадастра. Помимо того, что информация, содержащаяся в системе земельного кадастра, является базисной для налогообложения, кадастр - центральное звено в государственном управлении земельными ресурсами. Законом Республики Беларусь "О платежах за землю" в 1991 году введены земельный налог и арендная плата. При этом, используются дифференцированные ставки земельного налога на земли сельскохозяйственного назначения, на земли населенных пунктов и средние ставки земельного налога по административным районам. По нашему мнению, необходимо разработать единую методику поучастковой кадастровой оценки всех категорий земель, базирующуюся на физико-географическом разделении территории и комплексном учете природных, производственных, экологических и социально-экономических факторов. Необходимы единая кадастровая служба страны, Земельный банк со статусом АО открытого типа и государственная автоматизированная система ведения земельного кадастра. У отделов по земельной реформе и землеустройству, находящихся в подчинении исполкомов местных Советов, подобного статуса нет.

ZMIANY W RODOWISKU PRZYRODNICZYM POD WPLYWEM MELIORACJI

Kiryłuk Aleksander

Siedliska gleb hydrogenicznych nadmiernie uwilgotnionych są meliorowane w celu podwyższenia ich produktywności. Gleby torfowe, dominujące w siedliskach hydrogenicznych, po wykonaniu melioracji odwadniających ulegają różnym zmianom. Zmiany dotyczą także produkcji biomasy i innych parametrów siedliska.

Cel pracy: Celem pracy było wykazanie wpływu melioracji odwadniająco-nawadniających na produkcję biomasy w siedliskach łąkowych i na kształtowanie się czynników siedliska przyrodniczego.

Materiały i metody: Badania przeprowadzono na obiekcie łąkarskim Supraśl Dolna woj. białostockie. Obiekt położony jest na glebach torfowych / miąższoch torfów ok. 2m /. Obiekt został zmeliorowany w latach 1971-78 poprzez sieć rowów melioracyjnych. Badania w zakresie pomiarów plonów biomasy i czynników siedliskowych / gleba, woda, szata roślinna / wykonano w latach 1988-1994 w 34 wytypowanych stanowiskach badawczych.

Zakres badań: pomiary plonów biomasy w dt / ha s. m. ; badania zmian florystycznych zbiorowisk roślinnych, badania właściwości fizycznych, chemicznych i wodnych gleby.

Wyodrębniono na badanym obiekcie 4 kompleksy wilgotnościowo-glebowe / PKWG/ okresowo mokry-AB, wilgotny-B, okresowo posuszny-BC, suchy-D; - stosując metodykę IMUZ.

Wyniki badań:

Przeprowadzone badania wykazały, że po 10 latach od przeprowadzenia melioracji na obiekcie łąkarskim nastąpiło zróżnicowanie w produkcji biomasy. Po 10 latach użytkowania w 1988r stwierdzono obniżkę plonów o 61,4% w stosunku do roku 1978. Największe obniżenie plonów nastąpiło w siedliskach okresowo posusznych /BC/, i suchych /PKWG-D/ .

Plony biomasy w kompleksie PKWG-AB utrzymały się na poziomie 36,0 dt / ha, bez tendencji zniżkowych.

Pod wpływem nadmiernego odwodnienia i przy braku dostatecznej ilości wody w glebie w okresie wegetacji nastąpiły zmiany w składzie florystycznym zbiorowisk. Ustąpiły ze zbiorowisk trawy szlachetne, charakteryzujące się wysoką produktywnością. Zwiększył się udział gatunków roślin niskoprodukcyjnych, głównie chwastów kserofitycznych. Odwodnienie siedliska spowodowało pogorszenie właściwości fizyko-wodnych torfów. Zwiększyła się gęstość objętościowa gleby torfowej do 0,65 g / cm , równocześnie zmalała pojemność wodna torfu do 120% objętości. Zmiany właściwości fizyko-wodnych gleb spowodowały przyspieszenie procesu mineralizacji torfów i pogorszyły warunki wodne gleby.

Wnioski:

1. Melioracje gleb torfowych wymagają szczególnego postępowania na etapie projektowania i wykonywania. Odwodnienie gleb torfowych może odbywać się w ściśle ograniczonym zakresie. Przesuszenie torfów powoduje niekorzystne zmiany w produkcji biomasy, florystyce zbiorowisk roślinnych oraz zmienia właściwości wodne torfów. Braki wody w torfach w okresie wegetacyjnym powodują także w sposób pośredni zmiany w środowisku przyrodniczym.

